

prima instanță - T. Molcianova
instanța de apel - V. Pruteanu, L. Popova, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sergiu Vacarciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Vacarciuc împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Cimișlia-Gaz" cu privire la anularea ordinelor, anularea procesului-verbal de constatare a faptului, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Cimișlia-Gaz", casată hotărîrea Judecătoriei Basarabeasca din 15 mai 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă integral.

c o n s t a t ă

La data de 15 iunie 2012, Sergiu Vacarciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Cimișlia-Gaz" cu privire la anularea ordinelor, anularea procesului-verbal de constatare a faptului, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Sergiu Vacarciuc a menționat că la 01 octombrie 2003 a fost angajat la muncă la SRL „Cimișlia-Gaz” în funcția de inginer-șef.

La 06 aprilie 2012 reprezentantul pîrîtului N. Ciuciuleanu și reprezentantul comitetului sindical a SRL „Cimișlia-Gaz” au întocmit actul de constatare a stării sale de ebrietate.

Prin ordinul nr. 57 din 11 aprilie 2012 cu privire la prezentarea explicațiilor în scris, a fost obligat să dea explicații asupra cazului din 06 aprilie 2012 contrar dispozițiilor art. 206 Codul Muncii.

Prin ordinul nr. 94-p din 03 mai 2012, a fost sancționat disciplinar, cu concedierea prin desfacerea contractului individual de muncă începînd cu 03 mai 2012 în temeiul art. 86 alin. (1) lit. i) – prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică.

Sergiu Vacarciuc solicită anularea actului de constatare a stării de ebrietate din 06 aprilie 2012, a ordinului nr. 57 din 11 aprilie 2012 cu privire la prezentarea explicațiilor în scris, a ordinului nr 94-p din 03 mai 2012 cu privire la concedierea sa din funcție,

reîncadrare în funcția deținută anterior, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru în mărime de 10030 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 29 august 2012, cauza a fost expediată în instanța ierarhic superioară pentru strămutarea unei alte instanțe (f.d. 14 Vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2012, cauza a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Basarabeasca (f.d. 17-18 Vol. I).

Ulterior, la 14 februarie 2013, Sergiu Vacarciuc a depus cerere de chemare în judecată concretizată (f.d. 151-155 Vol. I).

Sergiu Vacarciuc, în motivarea cererii a menționat că ordinul nr. 94-p din 03 martie 2012 este ilegal, cu încălcarea Codului muncii. Astfel, a menționat că necățind la refuzul Comitetului sindical de a accepta concedierea, angajatorul la 03 mai 2012 a emis ordinul de concediere.

La fel a reiterat că actul de constatare a stării de ebrietate din 06 aprilie 2012 este viciat din următoarele considerente. Este semnat de persoane neîmputernicite, deoarece lipsesc procesele-verbale ale angajatorului SRL "Cimișlia-Gaz" privind desemnarea în calitate de reprezentant pe N. Ciuiuleanu. De asemenea, a menționat că actul a fost întocmit în lipsa sa, fără a fi aplicată semnătura sa.

Potrivit concluziei din Raportul de constatare medico-legală din 06 februarie 2013, datele subiective din actul de constatare din 06 aprilie 2012 nu pot servi temei pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolice a lui Sergiu Vacarciuc din motiv că la întocmirea acestuia nu au fost respectate prevederile Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, din motiv că starea de ebrietate se stabilește de către medicul psihiatru-narcolog în baza triadei obligatorii ce cuprinde rezultatele examenului clinic, testarea alcoolscoptică și analiza de laborator al probelor biologice.

Sergiu Vacarciuc solicită anularea actului de constatare a stării de ebrietate a salariatului din 06 aprilie 2012, anularea procesului-verbal de constatare a faptului neprezentării salariatului la instituția medicală pentru constatarea stării de ebrietate din 06 aprilie 2012, anularea ordinului nr. 57 din 11 aprilie 2012 cu privire la prezentarea explicațiilor în scris, anularea ordinului nr.94-p din 03 mai 2012 cu privire la concediere, reîncadrarea în funcția deținută anterior, anularea înscrisului în carnetul de muncă și eliberarea duplicatului carnetului de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru în mărime de 10017,72 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Basarabeasca din 15 mai 2013, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a declarat nul ordinul nr.94 din 03 mai 2012 "Cu privire la concedierea unui salariat al întreprinderii". Sergiu Vacarciuc a fost restabilit în funcția de inginer-șef al SRL „Cimișlia-Gaz”.

S-a încasat de la SRL „Cimișlia-Gaz” în beneficiul lui Sergiu Vacarciuc suma de 121794,38 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 15000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

SRL „Cimișlia- Gaz” a fost obligată să-i elibereze lui Sergiu Vacarciuc duplicatul

carnetului de muncă în care nu se include înscrierea privind concedierea. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 21 mai 2013, SRL „Cimișlia-Gaz” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Basarabeasca din 15 mai 2013 (f.d. 1-2 Vol. II).

La 28 mai 2013, Vacarciuc Sergiu a declarat apel preventiv împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 8-9 Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 iulie 2013, nu s-a dat curs cererilor de apel declarate de Sergiu Vacarciuc și SRL „Cimișlia-Gaz”, apelanților fiind stabilit termen pînă la 21 august 2013 pentru prezentarea cererilor de apel motivate (f.d. 29-30 Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, cererea de apel depusă de Sergiu Vacarciuc a fost restituită pentru neîndeplinirea indicațiilor instanței (f.d. 59-62 Vol. II).

La 06 decembrie 2013, Sergiu Vacarciuc a depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013 (f.d. 68-70 Vol. II).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2014, a fost respins recursul declarat de Sergiu Vacarciuc și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013 (f.d. 74-77 Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, a fost admis apelul declarat de SRL „Cimișlia-Gaz”, casată hotărârea Judecătorei Basarabeasca din 15 mai 2013 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral.

La 07 mai 2015, Sergiu Vacarciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Sergiu Vacarciuc, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

De asemenea, a menționat că nu poate fi reținută concluzia instanței de apel precum că la 06 aprilie 2012 a venit la serviciu în stare de ebrietate, fapt demonstrat prin înregistrările video de pe camerele de monitorizare instalate în încăperile filialei SRL „Cimișlia-Gaz”, or prin decizia privind finalizarea controlului emisă de directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 02 iulie 2013, s-a constatat faptul încălcării de către SRL „Cimișlia-Gaz” a prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal, înregistrarea video fiind astfel ilegală. Or, probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse de instanța în temeiul hotărârii.

La fel a invocat că potrivit concluziei din Raportul de constatare medico-legală din 06 februarie 2013, datele subiective din actul de constatare din 06 aprilie 2012 nu pot servi temei pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolice a lui Sergiu Vacarciuc din motiv că la întocmirea acestuia nu au fost respectate prevederile Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, din motiv că starea de ebrietate se stabilește de către medicul psihiatru-narcolog în baza triadei obligatorii ce cuprinde rezultatele examenului clinic, testarea alcoolscoptică și analiza de laborator al probelor biologice.

Intimatul SRL "Cimișlia-Gaz", prin referința depusă a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de Sergiu Vacarciuc.

De asemenea, a menționat că cererea de recurs prezintă o copie a cererii de apel, argumentele fiind în volum deplin studiate și analizate de către instanța de apel.

La fel a indicat că legislația muncii nu prevede obligațiunea angajatorului de a comunica salariatului actele întocmite în confirmarea stării de ebrietate alcoolice, fapt ce nu privează persoana cointereseată de a le contesta după luarea cunoștinței cu acestea.

Deci, instanța de apel întemeiat a constatat că la întocmirea actului de constatare a stării de ebrietate a recurentului din 06 aprilie 2012 nu au fost încălcate prevederile art. 76 lit. k) Codul muncii, referitor la componența comisiei.

Totodată, în cadrul examinării litigiului, s-a stabilit cu certitudine că Sergiu Vacarciuc a părăsit fața locului și nu s-a prezentat în instituția medicală pentru confirmarea sau infirmarea faptului aflării în stare de ebrietate.

De asemenea, consideră că instanța de apel corect a admis în calitate de probă înregistrările video efectuate la 06 aprilie 2012. Camerele video au fost instalate nu pentru înregistrările efectuate în conformitate cu Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal, ci pentru securitatea anti incendiară și pază.

Prin urmare, recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 februarie 2015, iar copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 06 martie 2015 (f.d. 122 Vol. II).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 mai 2015, în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sergiu Vacarciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sergiu Vacarciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sergiu Vacarciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari